

עת"א 13570/06/17 - זכי אבו עאדרה נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 13570-06-17 אבו עאדרה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט ארז יקואל
עותר	זכי אבו עאדרה (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

לפניי עתירת העותר, אסיר פלילי, ביחס להחלטת המשיב שלא לשנות את תנאי חופשתו.

רקע

1. העותר נדון לעונש מאסר בן 17 שנים, מהן ריצה עד כה מעל 10 שנים וחצי. מדובר במאסרו הראשון של העותר, במסגרתו השתלב בעבודה, בחינוך ובהליכים טיפוליים שונים. העותר משולב באגף השיקום הקבוצתי מזה כשנה ולאור כל תקופת מאסרו, לא נרשמו לחובתו הפרות משמעת, או הליכים פליליים.

2. העותר מסווג תחת קטגוריה ב/1 והוא יוצא לחופשות מעת לעת.

תמצית טענות הצדדים

3. העותר טוען כי עד לשנת 2013, הותר לו לשהות בתנאי מעצר בית חלקי במהלך חופשותיו, עד שהופסקו חופשותיו והוא נאלץ לעתור לבית המשפט בגין כך. בעקבות אותה עתירה, חודשו חופשותיו, אך לאחר חידושן הוטלו עליו תנאים מגבילים הדוקים מאלו שהיו עובר לאותה עתירה. תנאים אלו כללו ערב צמוד ומעצר בית מוחלט. העותר סבור כי החלטת המשיב אשר לתנאי חופשתו אינה סבירה שכן אין בבסיסה כל סיבה מוצדקת.

העותר הוסיף והפנה להחלטת בית משפט זה בעת"א 27234-03-17, בגדרה נקבע כי המשיב ישקול בשנית את בקשת העותר ויביא במסגרת שיקוליו, בין היתר, את חלוף הזמן ממועד הקפאת חופשותיו של העותר, את היעדר ההפרות מצדו ואת העובדה שתנאי מעצר הבית המוחלט לא הוטל על העותר עובר להפסקת חופשותיו וחידושן.

4. המשיב טען, מנגד, כי החלטתו מעוגנת במתחם שיקול הדעת המנהלי המוקנה לו ואין להתערב בה. המשיב
עמוד 1

הטעים כי ועדת הקטגוריות התכנסה בעניינו של העותר ביום 29.5.17 וקבעה כי אין לשנות את תנאי חופשותיו. זאת, בין היתר, לאור חומרת העבירות שבהן הורשע, יתרת מאסרו הממושכת עד בשנת 2024, העובדה שטרם ריצה שני שלישי ממאסרו ועמדת המשטרה. המשיב הוסיף והפנה לסכסוך דמים עם משפחה המתגוררת בסמוך למקום מגורי העותר וטען כי גם מנתון זה נלמד הצורך בהרחקתו ובפיקוח הדוק על חופשותיו. המשיב הדגיש כי משטרת ישראל בחנה מחדש את עמדתה והחליטה אף היא כי החשש ממסוכנותו של העותר, מסכסוך הדמים הנ"ל ומניצול החופשה למטרה פסולה, אינם מאפשרים הקלה בתנאי חופשותיו.

דין והכרעה

5. לאחר עיון בטענות הצדדים ובעמדת משטרת ישראל ולאחר בחינת מכלול נסיבות העניין, שוכנעתי כי יש לדחות את העתירה.
6. אציין כי הצעתי לפרוטוקול הדיון הצעה לא מחייבת, ללכת כברת דרך לקראת העותר, בהתחשב במשך הזמן בו קיימים התנאים הנוכחיים ובאופי התנאים ששררו בעבר. הצדדים לא הגיעו לכדי הסכמה ובנסיבות אלו, אין לי אלא לפסוק על פי העובדות והדין החל.
7. התרשמתי כי החלטת המשיב מבוססת על שיקולים ענייניים ורלוונטיים המצויים בליבת שיקול הדעת המנהלי המסור לו וכי היא התקבלה תוך עריכת איזון בין זכותו של העותר לפגיעה מידתית בזכויותיו, לבין האינטרס שבשמירה על בטחונו ועל בטחון הציבור (ר' רע"ב 5436/15 **אסור נ' משטרת ישראל** (15.3.2016); רע"ב 2410/93 **מדינת ישראל נ' לוי** (02.08.1993)).
8. ידוע כי בית המשפט אינו מחליף את שיקול דעתו המנהלי של המשיב בשיקול דעתו שלו. יש לבחון האם קיימת עילה מוצדקת להתערבות בהחלטת המשיב, בדמות פגם המבסס חריגה קיצונית ממתחם הסבירות. לא איתרתי בהתנהלות המשיב חוסר תום לב, שרירות, התעלמות משיקולים ראויים, או התבססות על שיקולים בלתי רלוונטיים (ר' רע"ב 2416/05 **פלוני ז"ל נ' שירות בתי הסוהר** (16.8.07); רע"ב 8326/16 **וידובסקי נ' שירות בתי הסוהר** (1.1.2017); רע"ב 509/15 **נחשתן נ' שירות בתי הסוהר** (12.4.2015)). בנוסף, לא נשללה מהעותר זכות היתר להשתלב בסבב חופשות.
- החלטת המשיב נסמכת על מסוכנות העותר, סכסוך הנחזה כפעיל, מקצועיותם של גורמי המשטרה ויתרת המאסר. סבורני כי ה נטועה במתחם הסבירות ולא שוכנעתי כי קיים טעם של ממש המצדיק התערבות בה. שמורות טענות העותר ובלי לקבע מסמרות אשר לשיקול דעתו של המשיב, חזקה על וועדת קטגוריות הבאה שתתכנס כי תשקול את כל הנדרש.
9. לאור המקובץ, העתירה נדחית.

לידיעת הצדדים.

ניתנה היום, ט"ו אב תשע"ז, 07 אוגוסט 2017, בהעדר
הצדדים.